

32001R0539

L 81/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2001.3.21.

A TANÁCS 539/2001/EK RENDELETE

(2001. március 15.)

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződésre és különösen annak 62. cikke 2. pontja b) pontjának i. alpontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés 62. cikke 2. pontjának b) pontja alapján a Tanácsnak kell elfogadnia a legfeljebb három hónaposra tervezett tartózkodásra vonatkozó vízumok szabályait, és ezzel összefüggésben meg kell határozni azon harmadik országok listáját, amelyek állampolgárainak a külső határok átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, valamint azon harmadik országokét, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól. A 61. cikk szerint e listák meghatározása azokhoz a kísérő intézkedésekhez tartozik, amelyek közvetlenül összefüggnek a személyek szabad mozgásával a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben.
- (2) Ez a rendelet a schengeni vívmányok továbbfejlesztéséből következik, a továbbiakban „Schengeni Jegyzőkönyv” –ként említett jegyzőkönyv értelmében, amely azokat az Európai Unió keretébe illeszti be. A rendelet nem érinti a tagállamoknak a vívmányokból eredő kötelezettségeit, ahogyan azokat az 1999. május 20-i 1999/435/EK határozat A. melléklete a schengeni vívmányokat alkotó valamennyi rendelkezés, illetve határozat jogalapjának megállapítása céljából az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés és az Európai Unióról szóló szerződés vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően ⁽³⁾ meghatározza.
- (3) Ez a rendelet továbbfejleszti azokat a rendelkezéseket, amelyek tekintetében a Schengeni Jegyzőkönyv szorosabb együttműködésre nyújtott lehetőséget, és amelyek egyrésztől az Európai Unió Tanácsa, másrésztől az Izlandi

Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK határozat ⁽⁴⁾ B. pontjának 1. cikkében megjelölt területhez tartoznak.

- (4) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről aláírt jegyzőkönyv 1. cikkének megfelelően Írország és az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában. Következésképpen, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, e rendelet rendelkezései sem Írországra, sem pedig az Egyesült Királyságra nem alkalmazhatók.
- (5) Azoknak a harmadik országoknak a meghatározása, amelyeknek állampolgárait vízumkötelezettség terheli, és azon harmadik országoké, amelyek mentesek e kötelezettség alól, számos kritérium – különösen az illegális bevándorlás, a közérdek és a közbiztonság, továbbá az Európai Uniónak harmadik országokkal fenntartott külkapcsolatai – súlyozott esetenkénti mérlegelése alapján történik, figyelembe véve a regionális összefüggéseket és a kölcsönösséget is. Olyan közösségi mechanizmus kialakítására van szükség, amely lehetővé teszi a kölcsönösség elvének alkalmazását abban az esetben, ha ennek a rendeletnek a II. mellékletében felsorolt harmadik országok valamelyike úgy határoz, hogy egy vagy több tagállam állampolgáiraival szemben vízumkötelezettséget vezet be.
- (6) Mivel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás Izland, Liechtenstein és Norvégia állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól, ezek az országok nem szerepelnek a rendelet II. mellékletének listáján.

⁽¹⁾ HL C 177. E., 2000.6.27, 66. o.⁽²⁾ 2000. július 5-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ HL L 176., 1999.7.10, 1. o.⁽⁴⁾ HL L 176., 1999.7.10, 31. o.

- (7) A hontalan és a menekültként elismert személyekkel kapcsolatban, a tagállamok által aláírt nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek – és különösen az 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt, a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló európai megállapodás – sérelme nélkül a vízumkötelezettséget vagy a vízumentességet arra a harmadik országra tekintettel kell eldönteni, amelyben ezek a személyek tartózkodnak és amely útiokmányukat kiállította. A hontalan és menekültként elismert személyekre vonatkozó nemzeti jogszabályok eltérései következtében azonban a tagállamok eldönthetik, hogy ezekre a személyekre kiterjedjen-e a vízumkötelezettség, amennyiben az a harmadik ország, amelyben tartózkodnak és amely útiokmányukat kibocsátotta, olyan harmadik ország, amelynek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól.
- (8) A tagállamok a nemzetközi közjoggal vagy szokással összhangban egyes, különleges vízumszabályok alkalmazását igénylő esetekben személyek meghatározott csoportjait mentesíthetik a vízumkötelezettség alól, illetve kiterjeszthetik rájuk e kötelezettséget.
- (9) A rendszer átláthatóságának biztosítása és az érintett személyek tájékoztatása érdekében a tagállamok kötelesek tájékoztatni a többi tagállamot és a Bizottságot az e rendelet alapján hozott intézkedéseikről. Ugyanezen okokból a tájékoztatást az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* is közzé kell tenni.
- (10) A tagállamok területére történő belépésre és a vízum kiadására irányadó feltételek nem érintik az útiokmányok érvényességének elismerését szabályozó jelenlegi rendelkezéseket.
- (11) A szerződés 5. cikkében megfogalmazott arányossági elvnek megfelelően a közös vízumszabályok megfelelő érvényesülése érdekében szükséges és célszerű, hogy rendeleti úton szabályozzák azon harmadik országok felsorolását, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, illetve azokat, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.
- (12) E rendelet teljes harmonizációt ír elő azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, továbbá azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól. A II. mellékletben felsorolt egyes harmadik országok állampolgárait érintő vízumentesség azonban csak később lép hatályba. A Tanács e célból az említett államok mindegyike esetében a Bizottság által készített jelentések alapján fog határozatot hozni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az I. mellékletben foglalt listán szereplő harmadik országok állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek.

(2) A 8. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a II. mellékletben foglalt listán szereplő harmadik országok állampolgárai mentesek az (1) bekezdésben előírt kötelezettség alól, amennyiben tartózkodásuk teljes időtartama a három hónapot nem haladja meg.

(3) Azoknak az új harmadik országoknak az állampolgáira, amelyek az I. és a II. mellékletben felsorolt országokból jöttek létre, az (1) és (2) bekezdésben foglalt megfelelő rendelkezések vonatkoznak, ameddig a Tanács a Szerződés idevágó rendelkezéseiben előírt eljárás szerint más határozatot nem hoz.

(4) Amennyiben egy, a II. mellékletben felsorolt harmadik ország egy tagállam állampolgáira vízumkötelezettséget vezet be, akkor ez – a Közösség által az adott harmadik országgal kötött, vízumentességet biztosító esetleges megállapodás rendelkezéseinek sérelme nélkül – az alábbi rendelkezések alkalmazásához vezet:

- a) a tagállam írásban tájékoztathatja a Bizottságot és a Tanácsot arról, hogy a harmadik ország vízumkötelezettséget vezetett be;
- b) e tájékoztatás esetén a tagállamok a tájékoztatást követő 30 nap múlva kötelesek ideiglenes vízumkötelezettséget bevezetni az érintett harmadik ország állampolgáira, kivéve ha a Tanács minősített többséggel másként határoz;
- c) a vízumkötelezettség ideiglenes bevezetését annak hatálybalépése előtt a Tanács közlése az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*;
- d) a Bizottság megvizsgálja a Tanács vagy egy tagállam arra irányuló kérését, hogy a Bizottság nyújtson be javaslatot a Tanácshoz e rendelet mellékleteinek módosítása iránt, az érintett harmadik országnak az I. mellékletbe való felvétele, illetve a II. mellékletből való törlése céljából;
- e) amennyiben a harmadik ország még azelőtt visszavonja határozatát a vízumkötelezettség bevezetéséről, hogy a Tanács elfogadta volna e rendelet mellékleteinek ilyen módosítását, az érintett tagállam erről haladéktalanul írásban tájékoztatja a Bizottságot és a Tanácsot;
- f) ezt a tájékoztatást a Tanács az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közlése. Az érintett harmadik ország állampolgáira ideiglenesen bevezetett vízumkötelezettség a közzétételét követő 7. nap után hatályát veszíti.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában a „vízum” egy tagállam által kiadott olyan engedély vagy egy tagállam által hozott olyan határozat, amely ahhoz szükséges, hogy:

- az adott tagállamba vagy több tagállamba legfeljebb összesen három hónaposra tervezett tartózkodás céljából beutazzanak,
- az adott tagállam vagy több tagállam területére átutazás céljából beutazzanak, a repülőtéri tranzit kivételével.

3. cikk

A menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről 1959. április 20-án, Strasbourgban aláírt európai megállapodásban foglalt kötelezettségek sérelme nélkül a menekültnak elismert és a honatlan személyek tekintetében:

- vízumkötelezettséget kell előírni, amennyiben az a harmadik ország, amelyben tartózkodási helyük van és amely útiokmányokat kiállította, az I. mellékletben felsorolt harmadik országok egyike;
- vízumkötelezettség alóli mentesség nyújtható, amennyiben az a harmadik ország, ahol tartózkodási helyük van és amely útiokmányokat kiállította, a II. mellékletben felsorolt harmadik országok egyike.

4. cikk

(1) A tagállamok kivételt tehetnek az 1. cikk (1) bekezdésében előírt vízumkötelezettség vagy az 1. cikk (2) bekezdésében előírt vízumentesség alól:

- diplomata útlevél, szolgálati útlevél és egyéb hivatali útlevelek birtokosai;
- polgári légiközlekedési és tengerhajózási személyzet tagjai;
- katasztrófa vagy baleset során a segély- vagy mentő légijáratok hajózó személyzete és kíséretői, valamint az egyéb segítő személyek;
- a nemzetközi belvízi utakon hajózó járművek polgári személyzete;
- egyes kormányközi nemzetközi szervezetek által tisztviselőik részére kiállított laissez-passer birtokosai

számára.

(2) A tagállamok mentesíthetik a vízumkötelezettség alól azt az I. mellékletben felsorolt harmadik állam állampolgárságával rendelkező iskolai tanulót, aki a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országban rendelkezik lakóhellyel és iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utazik.

(3) A tagállamok kivételt tehetnek az 1. cikk (2) bekezdésében előírt vízumentesség alól olyan személyek esetén, akik tartózkodásuk alatt kereső tevékenységet folytatnak.

5. cikk

(1) E rendelet hatálybalépését követő 10 munkanapon belül a tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot a 3. cikk második francia bekezdése és a 4. cikk alapján tett intézkedéseikről. Ezen intézkedések későbbi módosításáról 5 munkanapon belül tájékoztatni kell a tagállamokat és a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerinti értesítéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* tájékoztatásul közzéteszi.

6. cikk

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak az államok, a területi egységek, valamint a hatóságaik által kiállított útlevelek, illetve úti- és személyazonossági okmányok elismerésére vonatkozó hatáskörét.

7. cikk

(1) Az 574/1999/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ helyébe e rendelet lép.

(2) A Közös konzuli utasításnak (KKU) és a Közös kézikönyvnek (KK) a Schengeni Végrehajtó Bizottság 1999. április 28-i határozatából [SCH/Com-ex(99) 13] adódó végleges szövegváltozatai a következőképpen módosulnak:

1. A KKU 1. melléklete I. részének, valamint a KK 5. melléklete I. részének elnevezése helyébe a következő szöveg lép:

„Azon harmadik országok közös listája, amelyek állampolgáira valamennyi, az 539/2001/EK rendelet hatálya alá tartozó tagállamban kiterjed a vízumkötelezettség”;

2. A KKU 1. melléklete I. részében, valamint a KK 5. melléklete I. részében található lista helyébe az e rendelet I. mellékletében található lista lép;

3. A KKU 1. melléklete II. részének, valamint a KK 5. melléklete II. részének elnevezése helyébe a következő szöveg lép:

„Azon harmadik országok közös listája, amelyek állampolgáira valamennyi, az 539/2001/EK rendelet hatálya alá tartozó tagállamban kiterjed a vízumentesség”;

4. A KKU 1. melléklete II. részében, valamint a KK 5. melléklete II. részében található lista helyébe az e rendelet II. mellékletében foglalt lista lép;

5. A KKU 1. mellékletének III. részét és a KK 5. mellékletének III. részét el kell hagyni.

(3) A Schengeni Végrehajtó Bizottság 1997. december 15-i [SCH/Com-ex(97) 32] és 1998. december 16-i [SCH/Com-ex(98) 53, rev. 2] határozatai hatályukat veszítik.

8. cikk

(1) Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) A II. mellékletben csillaggal megjelölt ország állampolgárai tekintetében az 1. cikk (2) bekezdése alkalmazásának időpontjáról a Tanács, a Szerződés 67. cikkének (3) bekezdésének megfelelően, a következő albekezdésben említett jelentés alapján később határoz.

A Bizottság evégett felkéri az érintett országot, hogy jelölje meg, milyen kötelezettségeket kész vállalni az illegális bevándorlás és az illegális tartózkodás vonatkozásában, ideértve az érintett országból származó, illegálisan a tagállamok területén tartózkodó személyek hazatelepítését is, és erről jelentést nyújt be a Tanácsnak. A Bizottság, esetleges hasznos ajánlásaival együtt, legkésőbb 2001. június 30-ig benyújtja a Tanácshoz első jelentését.

⁽¹⁾ HL L 72., 1999.3.18, 2. o.

Mindaddig, amíg a Tanács nem fogadja el a fent említett határozattal létrehozott jogi aktust, az érintett ország állampolgáira az 1. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettséget kell alkalmazni. E rendelet 2-6. cikkét teljes egészében alkalmazni kell.

Ez a rendelet az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2001. március 15.

a Tanács részéről

az elnök

M-I. KLINGVALL

I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett közös lista

1. ÁLLAMOK

Afganisztán	Grenada
Albánia	Grúzia
Algéria	Guinea
Angola	Guyana
Antigua és Barbuda	Haiti
Armenia	India
Azerbajdzsán	Indonézia
Bahama-szigetek	Irak
Bahrein	Irán
Banglades	Jamaica
Barbados	Jemen
Belarusz	Jordánia
Belize	Kambodzsa
Benin	Kamerun
Bissau-Guinea	Katar
Bhután	Kazahsztán
Bosznia és Hercegovina	Kenya
Botswana	Kína
Burkina Faso	Kirgizisztán
Burma/Mianmar	Kiribati
Burundi	Kolumbia
Comore-szigetek	Kongó
Csád	Kongói Demokratikus Köztársaság
Dél-Afrika	Közép-Afriai Köztársaság
Dominika	Kuba
Dominikai Köztársaság	Kuvait
Dzsibuti	Laosz
Egyenlítői Guinea	Lesotho
Egyesült Arab Emírségek	Libanon
Egyiptom	Libéria
Elefántcsontpart	Líbia
Eritrea	Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság
Északi Mariana-szigetek	Madagaszkár
Észak-Korea	Malawi
Etiópia	Maldív-szigetek
Fehéroroszország	Mali
Fidzsi-szigetek	Marokkó
Fülöp-szigetek	Marshall-szigetek
Gabon	Mauritánia
Gambia	Mauritius
Ghána	Mianmar

Mikronézia	Szaúd-Arábia
Moldávia	Szenegál
Mongólia	Szerbia és Montenegró (Jugoszláv Szövetségi Köztársaság)
Mozambik	SzírIA
Namíbia	Szomália
Nauru	Szudán
Nepál	Szvázföld
Niger	Tádzsikisztán
Nigéria	TanzánIA
Nyugat-Szamoa	Thaiföld
Omán	Togo
Oroszország	Tonga
Örményország	Törökország
Pakisztán	Trinidad és Tobago
Palau	Tunézia
Pápua Új-Guinea	Tuvalu
Peru	Türkmenisztán
Ruanda	Uganda
Saint Kitts és Nevis	Ukrajna
Saint Lucia	Üzbegisztán
Saint Vincent és Grenadine-szigetek	Vanuatu
Salamon-szigetek	Vietnám
São Tomé és Príncipe	Zambia
Seychelle-szigetek	Zimbabwe
Sierra Leone	Zöld-foki-szigetek
Srí Lanka	
Suriname	

2. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

Kelet-Timor

Palesztin Hatóság

Tajvan

II. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett közös lista

1. ÁLLAMOK

Amerikai Egyesült Államok	Lettország
Andorra	Litvánia
Argentína	Magyarország
Ausztrália	Malajzia
Bolívia	Málta
Brazília	Mexikó
Brunei	Monaco
Bulgária	Nicaragua
Chile	Panama
Ciprus	Paraguay
Costa Rica	Románia (*)
Cseh Köztársaság	Salvador
Dél-Korea	San Marino
Ecuador	Svájc
Észtország	Szentszék
Guatemala	Szingapúr
Honduras	Szlovákia
Horvátország	Szlovénia
Izrael	Új-Zéland
Japán	Uruguay
Kanada	Venezuela
Lengyelország	

2. A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI RÉGIÓI

Hongkong – Különleges Közigazgatási Régió ⁽¹⁾

Makaó – Különleges Közigazgatási Régió ⁽²⁾

⁽¹⁾ A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Hong Kong Special Administrative Region” útlevelével.

⁽²⁾ A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Região Administrativa Especial de Macau” útlevelével.

^(*) Lásd a 8. cikk (2) bekezdését.